

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615219461
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7615219461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Karadžičova 8, P.O.Box 205, proti žalovanému S. S., K. H. N., E. XXXX, o zaplatenie 411,98 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C/471/2015-50 zo 16.12.2015 v znení opravného uznesenia 7C/471/2015-57 z 22.1.2016 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení opravného uznesenia vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 163,03 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75% a zo sumy 18,86 eur od 10.10.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% a zo sumy 32,24 eur od 10.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% a zo sumy 57,13 eur od 10.12.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,75% a zo sumy 54,80 eur od 10.1.2013 až do zaplatenia, do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Opravným uznesením 7C/471/2015-57 z 22.1.2016, vychádzajúc z § 164 O.s.p., ktorým odstránil zrejmu nesprávnosť výroku, opravil výrok rozsudku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi, do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku sumu 163,03 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 18,86 eur od 10.10.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 32,24 eur od 10.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 57,13 eur od 10.12.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,80 eur od 10.1.2013 až do zaplatenia. Ostatné časti výroku ostávajú bez zmeny.

3. Vykonal dokazovanie, oboznámil listinné dôkazy a to faktúry, zmluvu o pripojení z 17.1.2009 a jej dodatok, Zmluvy o postúpení pohľadávky a zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom a.s. a žalovaným bola uzatvorená 17.1.2009 zmluva o pripojení, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby produktu PODLA SEBA 1 a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť dohodnuté poplatky za poskytované služby. Podľa dodatku k zmluve o pripojení z 19.1.2011 bolo žalovanému odpredané mobilné zariadenie zn. LG GM360 s uvedením maximálnej kúpnej ceny za MT 29 eur. V dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov a v tabuľke č. 1 je tiež uvedená výška zmluvnej pokuty 248,95 eur. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu

neuhrádzal riadne a včas faktúry za vyúčtované poskytnuté služby. Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom a.s. a žalobca uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok 9.6.2014, podľa ktorej sa stali pohľadávky vlastníctvom žalobcu. Vychádzajúc z § 40, § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1 a 2 Obč. zák. (ich znenie citoval), na základe zisteného skutkového stavu mal preukázané, že žaloba je čiastočne opodstatnená, že žalovaný sa zmluvne zaviazal riadne platiť úhrady za poskytované služby žalobcom. V konaní mu bolo preukázané, že riadne a včas neplatil cenu poskytnutých služieb. Tým, že neuhradil poplatky za poskytnuté služby, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie dlžných súm fakturovaných faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dobou splatnosti 9.1.2013 na 54,80 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s dobou splatnosti 9.10.2012 na sumu 18,86 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 9.11.2012 na sumu 32,24 eur, sumy 57,13 eur na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej 9.12.2012. Konštatoval, že zmluva o pripojení, vrátane dodatku, uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným sú spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ust. § 52 a nasl. Obč. zák. Poukázal na to, že právo na zmluvnú pokutu odvodzuje žalobca od porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného. Podľa názoru súdu, z predložených dokladov, žalobcom nie je jasne a zrozumiteľne zrejmé, pre prípad porušenia ktorej zmluvnej povinnosti, je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu. Pokiaľ sa týka porušenia povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, t.j. 24 mesiacov, žalobca mu nepreukázal, či došlo ukončeniu zmluvného vzťahu výpoveďou zmluvy, resp. odstúpením od nej. Už vzhľadom k uvedenému mal súd za to, že dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená neplatne a to pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Obč. zák.

4. Okrem toho, dodal, že zmluva o pripojení, vrátane dodatku, sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje len vpisovali a ich obsah žalovaný nemohol ovplyvniť. Mohol zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných pokutách. Táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť zmluvných podmienok, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné písmo (súd pre prečítanie zmluvy a dodatku musel použiť technické pomôcky), ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. V dohodnutých zmluvných podmienkach navyše zaväzuje zmluvná pokuta žalovaného počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, žeby žalovaný porušil zmluvné podmienky posledný deň doby viazanosti, aj vtedy by mala platiť zmluvnú pokutu v plnej výške. Taktiež takú istú vysokú zmluvnú pokutu musí zaplatiť podľa týchto podmienok aj v prípade, žeby dlhoval veľmi nízku čiastku za služby poskytované dodávateľom služieb. Súd poukázal aj na to, že všeobecné súdy už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky spoločnosti Slovak Telekom (predtým T Mobile), ktorá sa týka zmluvnej pokuty dohodnutej pri zmluve o pripojení a jej dodatku (rozsudok Okresného súdu Bardejov 4C/163/2011 zo 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 16Co/31/2012 z 15.3.2012, rozsudok Okresného súdu v Nitre 12C/150/2013 z 27.5.2013 a ďalšie). Z uvedených dôvodov žalobe vyhovel, pokiaľ sa týka úhrady za poskytnuté služby a žalobu v časti nároku na úhradu zmluvnej pokuty s prísl. zamietol. Úroky z omeškania žalobcovi priznal v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák., vládneho nar. č. 87/1995 Zb. platného v čase omeškania žalovaného. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, ktorými boli vyfakturované pravidelné mesačné poplatky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ich náhradu žalobcovi nepriznal, keďže mal vo veci iba čiastočný úspech a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p. a to čo do výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a čo do výroku III., ktorým žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

6. Navrhol rozsudok zmeniť, zaviazat' žalovaného zaplatiť mu 248,95 eur a nahradiť trovy konania. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, že vo svetle vykonaného dokazovania by totiž musel dospieť k právnemu názoru, že v predmetnom spore vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty a právo na náhradu trov konania a trov právneho zast., nakoľko sa nejedná o spotrebiteľský spor. Zdôraznil, že jeho pohľadávka uplatnená v tomto súdnom konaní vznikla z obchodnoprávneho vzťahu založeného medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným zmluvou o pripojení, že aplikácia ust. o spotrebiteľských zmluvách je neprípustná, nakoľko sa v žiadnom prípade nejedná o spotrebiteľský spor, keďže žalovaný vystupoval v novom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu ako podnikateľský

subjekt a nie ako spotrebiteľ, že dodatkom označenia žalovaného žalobca zdôraznil, že sa jedná o spor z podnikateľskej činnosti žalovaného a skutočnosť, že žalovaný ukončil podnikateľskú činnosť, v žiadnom prípade nemôže byť na ujmu druhej strany. Poukázal na to, že nesprávne právne posúdenie a neodôvodnená aplikácia predpisov občianskeho práva na uvedený právny vzťah mali za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci samej.

7. Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok v znení opravného uznesenia vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s rozsudkom stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne a presvedčivé.

9. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. b), t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. d), t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f), t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

11. Výhrady žalobcu, že žalovaný nemôže používať ochranu spotrebiteľa, nakoľko uzatváral zmluvu s jeho právnym predchodcom ako fyzická osoba a podnikateľ, živnostník sú neopodstatnené.

12. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Žalobca, resp. jeho právny predchodca v žalobe a ani počas konania pred súdom prvej inštancie netvrdil a nepreukázal (poukazuje na to až v odvolacom konaní), že žalovaný uzatváral zmluvu o pripojení s právnym predchodcom žalobcu ako podnikateľ, že zmluvu uzatváral pri plnení, resp. v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti žalovaného.

14. V prejednávanej spore z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že uvedená zmluva nebola uzavretá v dôsledku a na účel uspokojenia individuálnych vlastných potrieb žalovaného v chápaní osobnej potreby, ktoré zmluvy sa posudzujú podľa ust. určených na ochranu spotrebiteľa a ako účastníka zmluvy, ktorý sa považuje za ekonomicky slabší subjekt. Definícia spotrebiteľa podľa zákona o ochrane spotrebiteľa uvádza, že za spotrebiteľa sa označuje primárne fyzická osoba a to iba v prípadoch, keď nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre samotnú fyzickú osobu alebo pre príslušníkov svojej domácnosti.

15. Zákonodarca nad rámec čl. 2 písm. b) Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 definuje za spotrebiteľa dokonca aj právnickú osobu, nakoľko v cit. čl. Smernice je za spotrebiteľa považovaná iba fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich v tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Dokonca, za spotrebiteľa nemožno považovať akúkoľvek právnickú osobu, ale iba právnickú osobu, ktorá nakupuje výrobky alebo využíva služby, ktoré nie sú určené pre ďalšiu podnikateľskú činnosť. Navyše aj tento zákon vo svojom § 2 písm. a) definuje ako spotrebiteľa fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

16. V prípade žalovaného nebolo preukázané, aj keby išlo o fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, že ho nemožno považovať za spotrebiteľa, ktorá využívala služby právneho predchodcu žalobcu, ktoré by neboli určené pre jeho osobnú potrebu ale na jeho obchodné podnikanie alebo povolanie.

17. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok v napadnutej časti, vrátane výroku o trovách konania potvrdiť ako vecne správny.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.

19. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

22. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).